

Jiří MIKEŠ, *Člověk za ostnatým drátem aneb každodenní život v koncentračních a zajateckých táborech a táborech nucených prací ve Třetí říši a v protektorátu*. Bakalářská práce, České Budějovice 2008, 79 s. + přílohy.

Posudek oponenta

V dějinách dvacátého století je několik témat, jež se opakovaně dostávají do centra zájmu historiků a oblíbené jsou i mezi laickou veřejností. Patří mezi ně i problematika koncentračních a internačních táborů, o níž již byla publikována celá řada knih, které z větší či menší míry obohacovaly či korigovaly obraz vnímání této nedávné minulosti. Právě toto téma si pro svou bakalářskou práci vybral Jiří Mikeš, který se pokusil zmapovat každodenní život nejen v koncentračních a internačních táborech, ale i v táborech zajateckých a táborech totálně nasazených. A právě široké vymezení tématu se ve výsledku ukázalo být v případě této práce dle mého názoru nejvíce problematické.

Práce je rozdělena do tří základních kapitol, věnovaných jednotlivým typům výše uvedených zařízení. V těchto kapitolách je velký prostor věnován obecnému uvedení do problematiky táborů, především jejich způsobu vzniku, typologii a organizaci, což mnohdy vede snad až k nadbytečné hutnosti faktografických údajů. Autor často cituje nejen odbornou literaturu, ale mnohdy i informace z internetu, jejichž výpovědní hodnota a správnost zveřejněných údajů může být mnohdy diskutabilní. V závěrečné kapitole se posléze Jiří Mikeš pokouší o srovnání všech popisovaných typů táborů a vymezuje odlišnosti ve způsobu života jejich obyvatel.

Nejzajímavějšími částmi práce jsou pasáže, v nichž autor interpretuje vyprávění pamětníků. Jiří Mikeš totiž pracoval nejen s publikovanými edicemi vzpomínek a archivními prameny administrativního charakteru, ale pokusil se kontaktovat i pamětníky, kteří prošli všemi typy výše uvedených zařízení. Bohužel v práci zcela chybí informace nejen o kritériích jejich výběru a způsobu vedení rozhovorů, ale i o pozdějším zpracování sebraného materiálu a způsobu jeho interpretace. I samotné výpovědi pak mají v celé práci často spíše dokumentační hodnotu a mnohdy se v množství obecných faktografických informací doslova ztrácí. Čtenář pak snadno nabývá dojmu, že Jiří Mikeš ve snaze přinést maximum informací opomněl vytěžit to nejcennější – původní vzpomínky.

Bakalářské práci Jiřího Mikeše, který ji psal s patrným osobním zaujetím, by jistě prospělo užší vymezení sledovaného tématu, zaměřené např. pouze na jeden typ tábora, a vyšší pozornost věnovaná interpretaci originální pramenné základny. Na škodu by nebylo i

využití širšího spektra odborné literatury, např. práce Ctibora Nečase o romských internačních táborech, v nichž se nachází celá řada pro autora jistě zajímavých informací. Práce je však i přes výše uvedené výtky napsána velmi pečlivě, svěžím jazykem a bez větších gramatických chyb, což rozhodně nebývá pravidlem. Bakalářskou práci Jiřího Mikeše tudíž doporučuji k obhajobě a hodnotím ji stupněm **velmi dobře**.

Mgr. Jitka Rauchová, Ph.D.

České Budějovice 25. srpna 2008.